

Існує три прийоми розведення пішохідних і транспортних потоків: 1. Часовий (розведення по часу: світлофорне регулювання, регулювальник). 2. По вертикалі (підземні, надземні переходи, транспортні шляхопроводи, пішохідні платформи тощо). 3. Планувальні або містобудівні (розведення потоків в плані з мінімальним перетином).

Отже, при формуванні середовища для маломобільних груп недостатньо використання технічних засобів, допоміжних пристроїв, спеціального обладнання тощо. Необхідно доповнювати та розширювати існуючі принципи та прийоми врахування потреб всіх нозологій людей з інвалідністю при проектуванні, реконструкції та будівництві вулиць та доріг населених пунктів. В будівництві необхідне не тільки виконання техніко-економічних завдань, а й функціонально-просторове формування середовища. При цьому неможливе встановлення єдиних незмінних правил, а необхідне створення обґрунтованих принципів, якими мають керуватись всі учасники зазначеного процесу.

РОЛЬ МОНІТОРИНГУ ЗЕМЕЛЬ У БУДІВНИЦТВІ

Зелений М.В.

Науковий керівник – Вяткін К.І., канд. техн. наук, доцент

Будь-яке велике місто є високоурбанізованим середовищем, яке швидко розвивається. Для успішного соціально-економічного розвитку дуже важливий процес моніторингу земель, правильного формування кадастрових планів, планування оновлення сформованої промисловості на території міської забудови, а також одночасне збереження існуючої історичної забудови. Моніторинг земель є складовою частиною моніторингу навколишнього природного середовища і становить систему спостереження за станом земельного фонду нашої країни. На практиці дане питання зачіпає соціальні інтереси мільйонів мешканців міста, фінансових і господарських інвесторів, а також органів влади.

Мета даної роботи полягає в дослідженні міських будівельних аспектів та державного регулювання проектування та реалізації проектів розвитку територій і міського будівництва для сталого розвитку сучасних міст України.

Моніторинг земель є системою спостереження за станом земель з метою своєчасного виявлення змін, їх оцінки, відвернення та ліквідації наслідків негативних процесів

Весь міський земельний фонд є об'єктом моніторингу земель міста. Якщо розглядати землі міста як об'єкт управління, то кінцевою метою моніторингу земель маємо збір і постійне оновлення інформації

для прийняття управлінських рішень. Такі рішення можуть мати стратегічний, оперативний і тактичний характер.

Функції служби моніторингу міста: відстеження змін у стані міського земельного фонду; прогнозування негативних процесів та явищ; оновлення баз даних земельного кадастру; інформаційне забезпечення кадастрової оцінки земель, аналіз стану земель з точки зору окремих його аспектів (соціальне-правового, архітектурно-містобудівної, інженерно-будівельного, екологічного і санітарно-гігієнічного, і прогноз цього стану); інформаційне забезпечення охорони й контролю за використанням і охороною земель.

Моніторинг земель може бути національним, регіональним і локальним в залежності від мети, спостережень і охоплення територій. Національний моніторинг охоплює всю територію України, весь її земельний фонд. Регіональний моніторинг охоплює території, які обмежені фізико-географічними, економічними, адміністративними та іншими межами.

Локальний моніторинг ведеться на територіальних об'єктах нижче регіонального рівня, впритул до території окремого землекористування та елементарних структур ландшафтно-екологічних комплексів. Відповідно до міжнародних науково-технічних програм Україна може приймати участь у роботах по глобальному моніторингу земель. До змісту моніторингу земель входять систематичні спостереження (знімання, обстеження та винаходи) за станом земель, виявлення змін та оцінка:

- стану землекористування, ділянок, угідь, полів;
- процесів, пов'язаних із зміною родючості ґрунтів заростання кущами сільськогосподарських угідь, забрудненням земель агрохімікатами, важкими металами, радіонуклідами, іншими токсичними речовинами;
- стану берегових смуг річок, морів, озер, заток, водосховищ, лиманів, гідротехнічних споруд;
- стану земель населених пунктів, об'єктів нафто- і газодобування;
- процесів, які викликані утворенням ярів, зсувами, сільовими потоками, землетрусами, карстовими, криогенними та іншими явищами;
- очисних споруд, смітників, складів, паливно-мастильних матеріалів, добрив, стоянок автотранспорту, міст захоронення токсичних промислових відходів та радіоактивних матеріалів, а також інших промислових відходів.

Оцінювання стану земель виконується за рахунок аналізу ряду послідовних спостережень (періодичних, сезонних, добових), спрямо-

ваності й інтенсивності змін та порівняння отриманих показників з нормативними. По результатам оцінки стану земель складаються оперативні зведення, доповіді, наукові прогнози та рекомендації з додатками до них тематичних карт, діаграм та таблиць, які характеризують рух та напрямок розвитку змін, особливо тих, що мають негативний характер. Відстеження стану земель ведеться з дотриманням принципу сумісності різноманітних даних, заснованого на застосуванні єдиних класифікаторів, кодів, системи одиниць, стандартних форматів даних та нормативно-технічної бази, державної системи координат і висот.

Таким чином, роль моніторингу земель є невід'ємною частиною для правильного ведення господарювання та розвитку будівельної галузі України.

РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПРИБЕРЕЖНИХ ТЕРИТОРІЙ

Луна А.Ю.

Науковий керівник – Черноносова Т.О., ст. викладач

Якість міського життя обумовлюється наявністю достатньої кількості великих рекреаційних територій, які безпосередньо впливають на екологічну рівновагу в місті. Рекреаційне освоєння прибережних територій допоможе заповнити дефіцит великих озелених просторів і поліпшити екологічний стан міста в цілому. Використовуючи загальну привабливість прибережних ландшафтів, розкриваючи рекреаційний потенціал берегової зони акваторій включенням великих озелених ділянок, досягається покращення життя і відпочинку городян.

Прибережні території - складні об'єкти, що включають географічну, екологічну, економічну і соціальну системи, привабливість цих територій, пов'язана з посиленням господарського освоєння, викликає необхідність комплексного вивчення потенціальних можливостей природних комплексів берегових територій для забезпечення їх сталого розвитку.

Класифікація прибережних рекреаційних комплексів проводиться на основі узагальнення і інтеграції вітчизняного і зарубіжного досвіду їх проектування. На класифікацію прибережних рекреаційних комплексів впливають об'єктивні і антропогенні характеристики. На підставі вивчення досвіду різних авторів і систематизації інформації можна зробити висновок, що прибережні рекреаційні комплекси (ПРК) по розміщенню в природних умовах слід класифікувати за наступними основними ознаками:

1) за розміщенням відповідно використовуваного рельєфу: рівнинні та гірські;